

Escola Pia
Granollers

el
cr!t

L'OCI

Diuen que una de les grans tragèdies de l'ésser humà actual és la seva angoixa per la manca de temps. *Si el dia tingués 48 hores!* – hem dit algun cop. De fet, no hi ha un únic temps, sinó molts temps. Hi ha el temps abstracte de les fórmules científiques, el temps còsmic (estacions, dia i nit), el temps biològic (joventut, maduresa, vellesa), el temps psicològic (l'autèntica vivència del temps. Un minut interminable i una hora que passa rapidíssima) o el temps social (caps de setmana, dies de feina, vacances, àpats, festes). Cada època confegeix els seus temps. I en l'època actual ha adquirit una importància cabdal el temps de lleure, el temps d'oci.

Segons Jaume Funes, oci vol dir el conjunt de conductes, relacions, experiències, vivències, aprenentatges, etc. que es donen en esferes, àmbits, temps, que no són el treball ni són l'estudi. No s'ha de confondre, però, temps lliure amb oci. L'oci no és una quantitat de temps lliure, és una qualitat de l'estat d'ànim. L'activitat en temps d'oci s'exerceix com un fi en ella mateixa. Bertrand Russell deia que el resultat més alt de la civilització consisteix en la capacitat d'omplir l'oci de forma intel·ligent.

Quan ens preocupa que els nostres adolescents o joves puguin abocar-se en el seu temps lliure a activitats rebutjables, no n'hi ha prou amb campanyes de conscienciació o amb prohibicions. L'oci es pot omplir de consums passius o d'acció creativa i no hem d'esperar que les formes de construcció de l'oci surtin dels adolescents, hem d'intentar els adults de possibilitar la creativitat en el temps lliure. De la mateixa manera, que ens sembla censurable que la gent faci negoci amb la salut o la desgràcia de les persones, també ens haurien de semblar censurables determinades formes de fer negoci amb les necessitats d'oci i de diversió dels joves. Al mercat li interessa, per damunt de tot, que l'adolescent esdevingui un consumidor habitual de productes que es paguen amb diners i que, a més, arrossegui la família cap als mateixos camins. Si se'ns fa difícil prohibir

determinades formes de diversió dels joves, ens hauriem de plantejar perquè les tenen i a quin estil de vida van associades.

Si ens trobem alguns adolescents que tot el dia parlen d'avorriment, d'amargor, de fàstig ens hem de plantejar, com a adults, quines portes hem obert perquè construeixin el seu propi temps de lleure, quines opcions els hem donat per tal que puguin imaginar que poden divertir-se d'una altra manera. Quan a l'escola diem que eduquem per ser crítics, que eduquem per aconseguir ciutadans amb capacitat de pensar és per la necessitat que tots plegats maldem per reduir al mínim possible la immersió del nen o nena en el món de la publicitat, per mostrar-los clarament la diferència entre tenir i ésser, per fer-los conèixer variades possibilitats d'entreteniment més enllà de les habituals. Sortosament, les experiències satisfactòries que ha de reportar el temps d'oci no depenen de jugar amb un sofisticat joc d'ordinador en comptes d'un munt d'agulles d'estendre la roba. Estem parlant d'un estat d'ànim. I augmentar la creativitat del nen en el seu temps d'oci és fer una aposta de futur per un adolescent que tingui il·lusions i incentius quan es lleva al matí.

Aquell adolescent gairebé acoblat al sofà hores i hores, aquell altre apalancat en un banc d'una plaça sense saber què fer, aquell que passa moltes hores jugant amb la *play* no són els únics culpables de la seva manera d'omplir el buit del temps lliure. Quan parlem de practicar esports, de generar aficions a la música, al cinema, a la lectura, a multitud de jocs, a fer excursions, a viatjar, estem intentant obrir possibilitats perquè aquest nen o nena quan es faci gran no li entri aquella sensació que un dia és igual que un altre i que el futur serà igual d'avorrit que el present.

En definitiva, som del parer que si omplim de manera intel·ligent l'oci dels nens i nenes, tindrem més possibilitats d'aconseguir adolescents més resistents al desencís.

Xavier Ambrós
Director Gerent

	Pàgina
Editorial	2
Sumari	3
Infantil	3
Primària	4
Secundària	7
Batxillerat	11
Escola-Empresa	14
De cara endins	15
La Teca de la Mediateca	17
Què podem fer si...?	18
Portes obertes	19

Portada: Alumnes de P3

Fotògraf: Rosa Ma Raich

Educació infantil i primària

Avda. St. Esteve, 14
Tel. 93 879 34 00

ESO, Batxillerat i Formació Professional

C/ Guayaquil, 54
Tel. 93 879 43 14

granollers@escolapia.cat
<http://granollers.escolapia.cat>

Agraïm la col·laboració de totes les persones que han participat en la realització d'aquesta edició de "El Crit".

Responsables de l'edició:

Fredy Aragonés
Núria Asturgó
Marina Campreciós
Teresa Casali
Pau Córdoba
Pilar Estrada
Marta Puig
Xavi Serra
Rosa Maria Tordera
Teresa Ventura

JA SOM GRANS I ANEM A L'ESCOLA

Ha començat un nou curs i les aules de P3 s'han omplert de cares noves.

Els nens i nenes hem arribat a l'escola dels grans amb moltes ganes de fer coses, de jugar, riure, cantar...

Estem contents ja que farem nous amics i amigues que ens acompanyaran tot el temps que estiguem a l'escola.

P 3

JA SOM A P4

Sabeu amb quants canvis ens hem trobat els nens i nenes de P4? La classe està al primer pis i hem de pujar les escales tots sols.

El nom de la classe també ens ha canviat, ara som: els esquirois, els dracs, les tortugues i els pingüins.

El pati és més gran i el compartim amb els nens i nenes de P-5 i de 1r. Al migdia, anem al menjador gran on hi ha unes taules preparades per a nosaltres. Després de dinar fem diferents activitats i ja no fem migdiada !!

Ah, per cert, també fem anglès i, en Patch, ens ha ensenyat a saludar: Goodbye papes i mames!

P 4

BENVINGUTS A P5

Aquest any els nens i les nenes de P5 ens hem trobat amb una sorpresa en arribar de vacances.

Les classes de P5 no tenien nom! Així doncs, ja teníem feina pels primers dies, escollir un nom ben "xuli" per les classes. Després de pensar i votar a cada classe ha sortit un nom ben diferent.

A P 5A les SIRENES, a P5B van triar els ELEFANTS, a P5C van sortir els FANTASMES i a P5D els DOFINS. I com que volem aprendre moltes coses sobre el nom de la classe estem fent un projecte per saber tot el que ens interessa.

P 5

JA SOM A PRIMER!

El primer dia d' escola, les nostres senyoretes ens van rebre al pati i tots junts vam pujar fins a les nostres classes. Aquest estiu ens hem fet grans, no només hem fet una estiradeta, també es nota en altres coses; les nostres classes són al segon pis!

A la classe també tenim menys estones de joc i a poc a poc anem començant els llibres: Estudiarem castellà, informàtica, religió, tot això és nou per nosaltres però estem molt contents.

També al menjador ja no ens posen el dinar a la taula, ara hem d'agafar la plata i passar perquè ens posin menjar, costa una mica d'arribar a la taula amb la plata tan plena, sobre tot si hi ha sopa que s' ha de vigilar molt perquè no vessi.

Estem molt contents a primer i aquest any aprendrem moltes coses. Ens fa molta il·lusió! Bon curs a tots!

1r Primària

1a EXCURSIO 2007-08 DE 2n DE PRIMARIA

Així ho han viscut els nens i les nenes.

FEM NOSTRE EL CARRER!

El passat dia 25 de setembre vam sortir de l'escola. Vam anar caminant fins a la Porxada. Allí vam parlar de la contaminació i de com ens movem per la ciutat.

Cada classe va fer un mural on hi vam pintar patinets de color negre o autobusos de color vermell. Al voltant d'aquests objectes vam fer servir rodets i esponges per decorar.

Per acabar ens van fer resseguir amb pintura negra una frase: anem amb bus o anem amb patinet.

L'últim de tot va ser que ens van dir que aquestes pancartes estarien penjades pels carrers de la ciutat per així poder conscienciar a la gent que cal vigilar amb els mitjans de transport per així no contaminar.

3r Primària

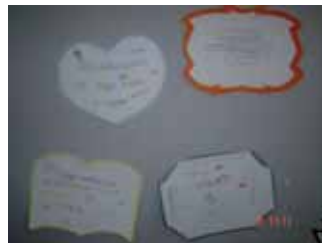
JA HEM TORNAT

Aquest curs hem començat amb força! Tenim ganes d'aprendre, de créixer i de millorar. Hem pensat i ens hem proposat petites i grans coses que intentarem treballar aquest trimestre:

- Treure bones notes...
- Passar-m'ho bé...
- No barallar-nos gaire...
- Ser delegat o delegada i ajudar...
- Aprendre les taules de multiplicar...
- Fer nous amics i amigues...
- Aprendre coses noves...
- Millorar tots junts...
- Divertir-nos i aprendre...

Ho hem penjat al passadís per tenir-ho present i pensar-hi sovint.

4t Primària

EL JOC DE LES VOCALS

En una de les primeres sessions del taller de Català, vam fer una activitat que ens va agradar molt. Per aquest motiu us la volem explicar i ensenyar els resultats.

L'objectiu de la sessió consistia a construir frases el més complexes possible, utilitzant únicament paraules amb una mateixa vocal.

En començar la classe, la nostra mestra ens va dir a cadascú una vocal.

Primer individualment vam fer un llistat de paraules amb aquella vocal. Després ens vam posar en grups i tots els nens/es que teníem la mateixa vocal vam posar en comú les nostres paraules i entre tots vam construir les frases.

Aquest és el resultat del nostre treball.

Frases amb la "A":

- L' Anna marxarà al Canadà.
- La Clara va anar a Alaska l'any passat.
- L' Anna fa carn a la brasa.
- La Blanca va saltar bastant alt.
- L' Anna abraça la Sandra.
- L' Anna cavalca a cavall.

Frases amb la "E":

- _ Els tres néts d'en Pere tenen febre.
- _ El nen té estrès.
- _ Les serps tenen pell.
- _ En Pere té el pèl negre.
- _ En Pere és metge de serps.
- _ En Pep té set.
- _ Mercè, tens set?
- _ El regle és verd.

Frases amb la "I":

- _ Tinc cinc dits.

Frases amb la "O":

- Pol, vols col?
- Sóc molt gros.
- Jo no sóc molt ros.

Frases amb la "U":

- Un mut duu un suc.
- Un duc rus bull un cuc.
- Un turc surt d'un bus.

VELOCITAT, GAS I SENYALS DE TRÀFIC

El dia 24 de setembre vam anar al poliesportiu i vam posar en pràctica la teoria que vam aprendre al llarg del curs 06-07 sobre la seguretat vial. Un cop sobre el kart vam experimentar què se sent anant en cotxe. Fins i tot, com a la vida real, hi havia gent que se saltava stops, semàfors en vermell i tenia petits accidents però en aquesta vida tot es paga i en lloc de treure'ns punts del carnet ens treien minuts dels 15 dels que disposàvem.

Vam sentir nervis, emoció i por de fer-ho malament.

Però a part d'això, tots ens ho vam passar molt bé i ens agradaria tornar a repetir aquesta aventura.

Helena, Arnau, Sara i Guillem
6è Primària D

ELS PRIMERS DIES D'ESO

El passat 12 de setembre vàrem començar l'escola, però dies abans un formigueig em rossegava l'estómac: potser eren les ànsies de tornar al col·legi i trobar-me amb les meves amigues i companyes, després d'un estiu divertit però ja massa llarg. Efectivament, quan ens vam veure les meves amigues i jo al pati, en el moment de buscar a la llista la classe que ens tocava ens vam fondre en una abraçada molt forta; semblàvem "teletubbies". Això presagiava un feliç inici de curs. I és que el bon ambient entre companys és important per treballar a gust.

Jo tenia la idea preconcebuda que secundària seria un nivell on ens donarien nous continguts molt difícils i ens farien suar amb un munt de deures. Tanmateix he estat comprovant aquestes primeres setmanes que alguns continguts ja els vaig donar anteriorment, i ara es tornen a donar per tal de repassar i ampliar conceptes. Altres temes són totalment nous per a mi i els vaig veient força interessants, per ara.

El que sí estic observant és que el grau d'esforç que he de dedicar a cada assignatura és, de moment, el que ja destinava el curs passat. I és que el nivell d'exigència de la nostra escola sempre ha estat bastant elevat, de manera que estem acostumats a "pensar". Jo espero i desitjo que primer d'ESO em vagi molt bé perquè jo, per la meua part, estic molt il·lusionada.

Celeste Domínguez
1r ESO B

COMENCEM L'ESO

El començament a la E.S.O han sigut molts canvis per a tots. Un d'ells ha sigut el de passar de ser els nens més grans a ser els més petits; a tenir molts més deures i exigències; a tenir molts més professors i molts més...

Quan vam arribar, el primer dia tothom anava molt perdut, i encara ho anem una mica...

Tenim dues hores d'Informàtica i la nova assignatura tecnologia que, a més a més, una hora a la setmana anem al taller a fer treballs amb nou material que desconeixiem gairebé tots.

Un altre canvi ha sigut el d'anar dos dies a la setmana a les 8 del matí i que a cada hora soni el timbre per canviar d'assignatura. Aquesta arribada a la E.S.O ha sigut una bona experiència.

Cristina Delgado
Clàudia Bassa
1r ESO A

UI! ELS PRIMERS DIES DE L'ESO

Em dic Daniel Gallego, començo 1r d'ESO i us explicaré els meus primers dies d'escola.

El dia 6 de setembre vaig tenir la primera reunió amb tots els companys i el nou tutor, en David Mas. Estava força tranquil perquè coincidí a la mateixa classe amb els meus millors amics i altres noies.

D'entrada em va semblar que em trobaria bé amb els nous companys.

Al migdia vaig fer l'entrevista individual amb el professor, al principi em notava una mica nerviós, però quan m'anava fent les preguntes estava més tranquil.

Els dilluns i els dimecres hem de començar a las 8 del matí, i tenim el dimecres a la tarda festa, que ens va molt bé per avançar feina. Al migdia acabem a dos quarts de dues i tenim el temps molt just per dinar i tornar a l'escola.

També tenim assignatures variables noves que ens facilitaran els coneixements d'aquestes matèries, fent treballs o pràctiques.

Una de les coses noves que tenim és el llibre d'educació física, que és un dels canvis respecte el curs anterior, ja que l'any passat no teníem llibre.

A la ESO tenim taquilles per guardar el material escolar, mentre que a primària tampoc en teníem.

A l'escola hi ha dos patis: el de la planta baixa, que és per jugar a bàsquet, i el del quart pis, que és més petit i serveix per llegir o fer deures.

Sembla ser que a ESO hi ha més professors que professores per impartir les diferents assignatures, si ho comparem amb primària.

Espero que aquest curs l'acabi igual que l'he començat: amb molta il·lusió. També m'esforçaré i treballaré al màxim per poder treure bones notes. En principi no és un canvi, però diria que a l'ESO tindrem un diferent volum de treball i esforç. Un canvi de maduresa, o sigui, acabar una etapa més infantil per començar-ne una de més madura.

Daniel Gallego
1r ESO D

ALUMNES DE 2n D'ESO

Els alumnes de 2n d'ESO hem tornat carregats d'energia de les vacances. Per donar una bona empenta a la nostra creativitat, després de conèixer com treballa l'humorista Forges, hem redactat uns escrits descrivint algun d'aquests pintorescs personatges tan seus.

Día estresante

Por la mañana, el pastel de manzana y mermelada quemado por un cacharro viejo. Mis cabellos rizados, destrozados por el secador y la plancha de la peluquería de la esquina. He perdido dos euros en la máquina de agua de la parada del autobús, y, por si fuera poco, el autobús me ha dejado tirada sin contemplaciones. Desesperada, he ido a buscar el tren. Al pasar por delante de una tienda de moda, una atracción enorme se ha apoderado de mi cuerpo. No sé qué tienen esas tiendas, que cuando entras en ellas, pierdes la noción del tiempo. Una, dos, tres... Con tres bolsas he salido de la tienda, corriendo hacia la estación. Poco a poco, me iba acercando, (mis piernas, con los tacones, no daban para más). Las visiones de la estación recorrían mi mente, y se esfumaban al cabo de unas décimas de segundo. Quería llegar. Sin aliento y con los tacones rotos, he llegado por fin a la estación. La Renfe, como siempre, estaba retrasada y me he dejado caer sobre un banco. Al cabo de media hora, he subido a mi tren y... ¡A trabajar! Mi pesadilla se ha cumplido: llegar tarde al trabajo.

Berta Buldó
2n ESO D

Diario de Elisa

12 de Septiembre del 2007

Rutina, rutina. Cada día lo mismo.

Me despierto al oír el ruidoso despertador de Martín, mi querido marido.

Me levanto de la cama, abro la puerta y:

-¡Buenos días, mamá!- gritan mis hijos al unísono.

-Buenos días, Jack. Buenos días, Rachel.- les digo amablemente.

Me visto y me voy a la cocina, mi guarida. Es el único sitio sobre el que tengo el dominio total.

-¡Hora de desayunar!- grito, con la esperanza de que alguien me haga caso, pero nada. Están sentados en el sofá mirando la maldita televisión. ¡Siempre igual!

-¡Hora de desayunar!- por segunda vez, ni caso. Sólo un triste "Ya vamos".

Y cuando al fin consigo apartarlos del maleficio del dichoso artefacto, mi ya no tan querido marido se sienta en el sofá, abre otra vez la puerta del infierno matinal, y suelta un:

-Niños, dejad a mamá en paz que todavía tiene que hacer el desayuno.

Ese es el momento de mi rendición. Vencida por una televisión.

Como de costumbre, les llevo el desayuno a la mesa.

Una vez han terminado de desayunar, es el momento en que toda ama de casa cree que ya ha terminado el trabajo. Me siento feliz.

Pero entonces es cuando recuerdo las tareas de la casa. ¡Vaya tostón!

Lavadoras, lavaplatos, ropa hasta las orejas, planchar, desinfectar el lavabo, limpiar, el almuerzo, bañar al perro, cortarle el pelo, quitar el pelo del perro, hacer las camas...

Y cuando ya he terminado y me quedo relajada mirando el antes nombrado artefacto ahora ya no tan malo, vienen mis hijos de la escuela y me dicen:

-Mamá, quita eso y pon los Simpson. Que nosotros venimos cansados de la escuela y tú has estado en casa todo el día.

¡Vaya morro! Pero no hay remedio. Hay que obedecer.

¡Y esto cada día!

Rutina, rutina...

Pol Canal
2n ESO D

Con buen humor todo es más fácil.

Alfredo se levantó de la cama con muy mal humor. No había podido dormir durante la noche a causa de su ruidosos vecinos. Decidió vestirse y se tomó una taza muy grande de café. Después de tomarse su café, fue a pasear a su perro Bola.

Alfredo no estaba casado, se decía que era debido a su malhumorada actitud y a su amargada cara llena de arrugas.

Por la mañana, siempre hacía el mismo recorrido, siempre acompañado de Bola, iban de su pequeño piso hasta el quiosco y luego volvían a casa.

Alfredo siempre llevaba sus gafas de sol, de montura metálica, pasadas de moda.

Un día, Alfredo salió de su agujero, que estaba en la calle Eduardo Montaya 126, 6º 2ª

y fue a pasear a su apreciado perro Bola.

Aquel día, fue a comprar el periódico, cosa que no era habitual en él, porque le importaba un comino lo que pasaba en el mundo, él siempre compraba crucigramas, pero, de repente, su perro Bola se soltó de su áspera y vieja correa y fue a atacar a una pobre mujer que debería de tener 60 años, más o menos como Alfredo.

Alfredo, al ver lo que pasaba, se puso a correr hacia Bola y con su musculosa pierna, gracias a su años en el ejército, le dio una patada que lo mandó al otro quiosco del pueblo.

La señora, muy agradecida, invitó a Alfredo a tomar un café y aquí empezó una amistad que según mis cálculos acabó en matrimonio.

El mal humor de Alfredo desapareció y resurgió en él un sentido del humor extraterrestre que le ayudó a soportar a sus ruidosos vecinos.

Josep Massana
2n ESO D

!!!Hem de conviure!!!

Si les classes no vols embrutar, passa de menjar.

No et quedis immòbil i a classe apaga el mòbil.

No surtis al passadís que els amics ja els has vist.

No hi mengis l'entrepà, que sinó s'embrutarà!!

!!!Calla que el soroll ja ratlla!!!

El permís t'has de guanyar per poder sortir a lligar.

A l'hora has d'arribar o el profe et cascarà.

No siguis "guarro" i així no hi haurà marro.

Tot endreçat o el "profe" enfadat.

Comissió d'alumnes per la convivència

QUAN L'ESTIU S'ACABA I S'ACOSTA ANAR A CURRAR...!

Quan els carrers de Granollers deixen de ser blancs i blaus s'obren les portes d'un nou curs. Un nou curs que per a alguns és un repte i per a d'altres una simple rutina. Perquè... a qui li agrada l'estrès?

Exàmens, horaris, activitats extracurriculars, avaluacions i més exàmens que ens fan tenir els nervis a flor de pell.

Però com tots sabem l'estrès no ho és tot, perquè cada curs que comencem és un pas més, una oportunitat més. Potser ni ens n'adonem, d'això. Potser ni en som conscients de la importància

que té aquesta simple rutina. Una simple rutina que, de ben segur, per a tots els alumnes de 4t d'ESO serà diferent el curs que ve.

Però tot i ser diferent, tots podrem tornar a pronunciar... Quan l'estiu s'acaba i s'acosta anar a currar!

Natàlia López
Mireia Viñas
4t ESO D

PROJECTE FÈNIX 4t ESO

Algú sap que significa la paraula fènix? Orientem-nos:

Un fènix és una au que, en morir-se de les seves mateixes cendres, en reviu una altra.

El GR de Fènix de 4t, està pensat pel que diu la frase...

Som un grup de persones que ens agradaria renéixer de les nostres cendres acadèmiques.

Som gent que tenim ganes de treballar i aprendre de manera diferent ja que probablement en el GR o al grup de l' aula no tindriem èxit.

- Què fem al Fènix?

El Fènix, és molt diferent al grup classe, o als Grups de Reforç, perquè en ell, hi tractem coses que ens poden afavorir quan sortim al món laboral... Probablement no aprendrem a fer equacions de segon grau però sí altres matemàtiques que ens serviran per a la vida. Aprendrem a fer Currículums o saber què és hisenda, seguretat social, magistratura de treball etc...També practicarem informàtica i llengua.

Tenim pensat tota una sèrie de projectes per aquest any, per exemple:

"El Banc del Temps", el "Projecte Papereres", i els "Esmorzars Solidaris".

La relació entre els companys del grup, que encara s'ha d'enfortir, és bona i sembla que podrem ser un grup que funcioni per a treballar en equip.

Gerard Teixidó
4t ESO C

VIATGE DE FINAL DE CURS

Com cada any ja tornem a ser aquí, a l'escola. Això vol dir tornar a fer treballs, estudiar hores i hores, oblidar-se de la diversió...

Tot i que, "en teoria", també hauríem de fer activitats lúdiques, com per exemple: anar de convivències o, si més no, celebrar un bon final de curs anant a llocs com *Port Aventura*, *Isla Fantasia*... Llocs on cursos anteriors han tingut l'oportunitat de visitar i gaudir.

Nosaltres tenim l'esperança que el final de 4t d'ESO sigui digne. Ho diem pensant en el viatge de fi de curs. Per ara ens han comunicat que podrem triar entre diverses destinacions. Quines? No ho sabem del tot segur, però algunes veus parlen d'un destí a Espanya, una sortida a la neu i, com a tercera opció, un viatge a l'estranger (Itàlia?).

Nosaltres esperem que no se'ns limitin tant els llocs i puguem optar a noves expectatives. Així que els de 4t no ens rendirem i continuarem lluitant per un viatge digne, ja que serà únic.

Maria Naqui
Berta Gimeno
Emma Ribas
4t ESO D

LA RENTREE A DIJON

La rentrée a commencé pour tous les élèves catalans le douze de septembre. Mais pour quatre élèves de deuxième année de Batxillerat, elle a commencé le trois septembre au lycée Nôtre Dame de Dijon (la Bourgogne, France). Pendant quinze jours nous avons été des élèves français et nous avons suivi des cours en première et Terminal (première et deuxième de Batxillerat respectivement) chacun avait un correspondant avec lequel nous étions presque tout le temps, c'est pour ça que nous avons eu une grande amitié avec eux et leurs familles. Les cours là-bas étaient un tout petit peu différents: quelques jours ils faisaient huit ou neuf heures de cours avec deux petites récréations de dix minutes et une heure pour déjeuner. Ça nous fatiguait beaucoup. Mais quelques après-midi nous sommes allés au centre-ville faire les magasins ou nous promener.

Peut-être le plus difficile a été s'habituer à l'horaire français, parce qu'ils déjeunent à midi et ils dînent vers sept ou huit heures du soir. En plus, l'heure de se coucher, c'est beaucoup plus tôt que ici, vers neuf ou dix heures.

Le week-end, ils n'ont pas l'habitude de faire la fête ni d'aller en boîte ou sortir jusqu'à très tard. Ça c'est parce qu'il n'y a pas autant de choix le soir. Mais le dernier jour nous avons fait une fondue de fromage tous ensemble (les correspondants et nous) pour nous dire au revoir.

Nous avons passé un très bon séjour là-bas et on espère bien que les correspondants français viendront en février. Avant finir un conseil: si vous avez la chance de pouvoir y aller, n'hésitez

pas!

2n Batxillerat

DOCUMENTAL "ELS OBLIDATS DEL 39"

El dia 20 de setembre, alguns dels alumnes de 2n de Batxillerat vam assistir a la presentació del documental anomenat "Els oblidats del 39", un documental elaborat per l'historiador Joan Garriga, Carles Riobó, Jaume Camprubi i Enric Bartel. S'ha elaborat recuperant informació, documentació i testimonis dels bombardeigs del any 1939 a Granollers. Fent així, un homenatge a totes aquelles víctimes que van patir el desastre. Gràcies a la investigació de Joan Garriga i els seus col·laboradors, s'ha pogut dur a terme un reportatge explicant i narrant els fets dels bombardeigs que la ciutat de Granollers va patir entre el 24 i el 38 de gener de 1939. Entre imatges i testimonis ens van voler transmetre el sentiment de por, penúria, infelicitat i tristor que

patien durant la Guerra Civil Espanyola. Ens va sobtar les condicions de vida en què vivien durant i després de la guerra. Ens sembla que investigacions com la que apareix en el documental són molt adequades per aprendre d'una manera dinàmica i escoltant els fets de testimonis els quals van viure a l'època. Per acabar volem destacar una frase, d'entre moltes altres, la qual ens va cridar certa atenció: "Enterraven els morts de qualsevol manera al terra del cementiri. El meu pare em deia: *Allí està tu madre!* Jo sempre intentava escapar per anar a buscar-la"

Laura Montero
Gina Marés
2n Batxillerat B

PREMIS ORATOR

Aquest curs, l'escola ha participat per primera vegada en el concurs d'oratoría en Llengües estrangeres del Projecte Orator. Aquest concurs que ha celebrat la seva setena edició, està organitzat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i té com a objectiu potenciar l'aprenentatge i la competència oral en llengües estrangeres. L'alumne/a que hi participa, ha de ser capaç de realitzar un discurs de cinc minuts en les dues llengües estrangeres que ha estudiat en el centre, sobre un tema de reflexió sobre diferències interculturals i presa de consciència de la pròpia identitat. Aquesta exposició oral s'ha d'enregistrar en vídeo i enviar al centre de recursos en llengües estrangeres.

L'alumne presentat, en Guillem Sánchez Becerra de 4t d'ESO (ara ja a 1r de batxillerat) ha quedat finalista d'aquesta edició amb una exposició en anglès i francès sobre les coincidències i/o diferències entre els interessos i la problemàtica dels joves d'aquí i dels de Gran Bretanya i França. El premi ha comportat un diploma i una beca individual perquè l'alumne participi durant dues setmanes en un curs a Irlanda; i una dotació econòmica pel departament de llengües estrangeres de l'escola.

El lliurament del premi es va fer el passat 26 de juny al Palau de Pedralbes de Barcelona i en Guillem acompanyat de la seva família i professors, el va rebre de mans del Conseller d'Educació, Ernest Maragall.

Els professors i professores de l'escola li desitgem una bona estada i ens encoratgem a continuar animant els nostres alumnes a participar en aquests tipus de convocatòries.

Departament de llengües estrangeres

VIIè CONCURS D'ORATORIA

Gràcies a una beca concedida per la Generalitat de Catalunya dins el programa anomenat ORATOR, aquestes dues primeres setmanes de setembre he tingut la fantàstica oportunitat d'integrar-me en una escola a Wicklow (Irlanda) junt amb nou estudiants catalans més.

Tot va començar al març del curs passat, quan es va decidir que em presentaria a un concurs organitzat pel Departament d'Educació, al qual s'havia de gravar un vídeo on havia de pronunciar un discurs en anglès i francès sobre els joves al món. Amb el concurs i els nervis de la gravació ja oblidats, el juny es va anunciar a l'escola que havia estat premiat, per la qual cosa el dia 26 vaig acudir a l'entrega de premis, que es va celebrar al Palau de Pedralbes, amb la meua família i una *delegació* de professors de l'escola.

El premi consistia en un programa d'integració en una família irlandesa i en una escola de Wicklow, l'*Abbey Community College*, que va començar el dia 1 de setembre i es va allargar fins el 15. Allà, era un irlandès més: esmorzava, sopava i mirava la TV amb la família, anava a classe amb companys irlandesos, ajudava als meus "germans" amb els deures d'espanyol...

A les tardes tots els catalans ens reuníem i anàvem a classes d'anglès especialment dirigides a divulgar la cultura i història irlandeses, així com la parla de l'anglès informal i de carrer.

Crec que ha estat una experiència que em costarà d'oblidar i una gran oportunitat per descobrir un nou país amb una cultura pròpia i ben diferenciada de l'anglesa, així com per conèixer gent amb la que encara estic en contacte.

Per acabar, m'agradaria donar les gràcies a en Marc Canal, amb qui vaig redactar el text, i a tot el Departament de Llengües Estrangeres de l'escola sense excepció, especialment a la Lourdes Rubio, que va carregar amb èxit amb la part *tècnica* de la gravació; a la Merche Lambea, directora de l'escola durant 5 minuts a l'entrega de premis i, sens dubte, a l'Elisabet Ibañez, sense la qual res d'això hauria estat possible. A tots ells i elles, *go raibh maith agaibh!*

Guillem Sánchez Becerra
1r Batxillerat A

**Matemàtiques, física i química,
economia, català, castellà, llatí...**

Primària • Eso • Batxillerat

**Classes personalitzades,
professors llicenciats,
seguiment i tutories**

i també **informàtica i anglès**

per a nens, joves i adults

Informa't

93 860 12 30

Plaça de les Hortes, 5 / 08401 Granollers

www.centreaula.com

En el 2007 fem

10 anys

del PROGRAMA SEFED

- *Més de 22.000 hores de formació utilitzant la metodologia de **la simulació d'empresa***
- *Més de 600 alumnes formats*
- *Gairebé el 15% dels alumnes han realitzat pràctiques en empreses reals*
- *Al voltant del 50% dels alumnes han estat inserció laboral*

19 de juny de 2007. Va ser el penúltim dia d'escola per la gent d'ESO i un dia llarg i ple d'emoció pels alumnes de primer, especialment per alguns d'ells. El motiu era clar: era el dia de la preestrena de *Infinít final felíç*. Un cartell a l'entrada de l'escola ho anava recordant a tothom.

Infinít final felíç és un curtmetratge de 20 minuts de durada de la productora *Produccions Cinematogràfiques El Ciérvole*. Aquesta productora nasqué el setembre del 2006 quan un grup d'alumnes de primer d'ESO es van animar a fer d'actors, actrius, guionistes, constructors de decorats i el que fes falta per tal de fer realitat entre tots "una peli".

Infinít final felíç és doncs el resultat del treball, la il·lusió i l'esforç de molts joves i també de molta altra gent.

El dia de la preestrena, els actors i actrius principals van repartir entre els convidats arracades i pins fets amb trossets de fotogrames d'una pel·lícula que ens van regalar els de l'ESCAC.

També van repartir el programa de mà d'*Infinít final felíç*. En aquest s'hi podien llegir les fitxes artística i tècnica, l'opinió dels actors, actrius i altres personatges del curtmetratge, les opinions dels crítics –internacionals– de cinema i una llarga llista d'agraïments.

Produccions Cinematogràfiques El Ciérvole vol compartir ara amb totes les persones que llegiu El Crit, aquest programa de mà.

I si encara no heu vist el curtmetratge no patiu, que aviat tornarem.

Produccions Cinematogràfiques El Ciérvole

SINOPSIS

Cinc amics i una banda de dolents. El món en perill (...*negro, pero negro...*!). La història transcorre en els boscos i muntanyes del Vallès oriental en un temps no definit.

Des de Kioko -l'aliança del mal- la base de la banda prop del Mont Elemental, algú dissenya un pla que permetrà aconseguir el domini del món.

Però el domini del món i el poder de l'amistat entren en joc al mateix temps en una història de misteri, intriga, poder, màgia i traïcions.

Infinít final felíç mostra el poder de l'amistat per damunt de tot.

FITXA ARTÍSTICA

Mister Musculitos Ferran Font
 Pepi la rapaz Patricia Neira
 Isabel Ibet Panadero
 Judit la Vaquera Judit Leal
 Andy..... Andrés Gonzalez
 Mónica..... Ana Camenforte
 Jove de la discoteca.....Alumne de 1r d'ESO
 Especialista del cavall.....Teresa Masjoan
Munyecu que camina.....Nyecu
 CavallKalim
 CiérvoleNyunya
 Segurata de la disco.....Un mufló
 MagUri

FITXA TÈCNICA

Direcció

Oriol Sala i Teresa Coma

Productora

Produccions Cinematogràfiques (ProCine) *El Ciérvole*

Guionistes

Grup d'alumnes de 1r B i C d'ESO (l'Escola Pia de Granollers)

Càmeres

Xavier Alfaras i Carles Gabarrella

Muntatge

ProCine *El Ciérvole*

(amb la col·laboració de Carles Gabarrella i l'ESCAC)

Tècnics

Òscar Pérez, Carles Aguilar i Carles Gabarrella

Música

ProCine *El Ciérvole* amb la col·laboració de l'aula de pedagogia del Conservatori Superior de Música del Liceu

Vestuari

ProCine *El Ciérvole* amb la col·laboració de Dolors Redondo

Escenografia

ProCine *El Ciérvole* amb la col·laboració dels germans Castells-Planas

Nacionalitat

Granollers

Any de producció

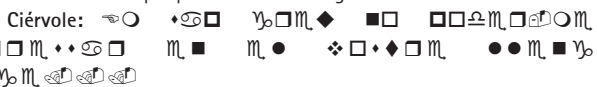
2007

Volem dedicar *Infinít final felíç* a tots els alumnes de 1r d'ESO de l'Escola Pia de Granollers i a totes aquelles persones i col·lectius que fan possible que les històries i els somnis tinguin un final felíç.

Detector de pedres màgiques: De mi diuen que sóc un "trasto". Després del rodatge vaig estar tres dies a la UCDM (unitat de cures de detectors màgics) pel gran esforç que vaig fer durant aquest, ja que tres dies abans de la gravació vaig caure d'un cavall i anava ple de rascades (que vaig tapar amb esparadrap). Però va valdre la pena tot l'esforç, el curtmetratge és magnífic... (bip, bip, bip).

Pedra màgica: És una història amb una gran humanitat, molt tendra i a la vegada salvatge.

Escombra màgica: Quan els fantàstics directors van oferir-me el paper no vaig dubtar ni un moment: treballar amb ells ha estat un plaer. El meu personatge és tan intens i poderós que he de confessar que durant el rodatge vaig viure situacions molt angoixants en molts moments. Però m'he trobat envoltada d'un gran equip molt professional d'actors i actrius que en tot moment van vetllar perquè m'hi trobés a gust.

Cièrvole:

(Em sap greu no poder-me expressar en el vostre llenguatge...)

Mag: Al principi no estava molt convençut de participar en la pel·lícula, doncs els dies de rodatge coincidien amb un simposi sobre conjurs exòtics. Al final em van fer una oferta econòmica que no vaig poder rebutjar i ara em podré comprar un vestit de mag per l'estiu, que el que tinc abriga massa!

Judit: M'he posat una mica nerviosa en la gravació d'alguna escena. M'ha agradat molt l'escenografia d'Infinít final feliç, és molt bona: el "trasto" de detector, la pedra i escombra màgiques i l'amagatall són d'un gust exquisit.

Andrés: Algunes escenes m'han costat una mica però estic satisfet de la meua actuació.

El meu personatge juga un paper molt important en el desenllaç de la història d'Infinít final feliç. Al principi Andy és un traïdor que enganya la seva amiga, però al final Bé no us puc desvetllar el final, haureu de venir a veure aquest curtmetratge.

Ibet: El meu personatge és la Isabel que és una escriptora que viu en un palau i més coses...

Com actriu, al principi tenia por i vergonya perquè tot era nou per mi. Però ara puc dir que m'ho he passat molt bé en l'escena del ball perquè hi ha participat molta gent i és una escena que té molt moviment. I també el conjur va ser fantàstic. Va ser molt divertit treballar amb l'equip tècnic i els companys, a l'espai que ens van deixar.

Ana: A mi em costa bastant controlar els nervis i actuar davant una càmera... Però tinc un bonic record de l'escena amb en Kalim encara que ell estava nerviós i jo també. Des que he conegut en Kalim, el color blanc és el meu color preferit. Els moments de descans durant el rodatge van estar molt bé: jugàvem a futbol tots els actors i actrius, al parxís, etc.

Patricia: M'ha agradat molt ser una àguila. M'ha costat molt ficar-me en la pell d'aquest personatge (perquè no conec cap àguila) però ho he fet. Ha estat una bona experiència. També m'ha costat força el conjur per "separar les aigües", però me n'he sortit. El vestuari de la Pepi és magnífic: està fet de bosses de plàstic i més coses que no puc desvetllar; és un secret que queda entre la Dolors, jo i la productora.

Ferran: El meu personatge és un home dolent i mafiós que vol dominar el món perquè el món el respecti. Encara que és un personatge ple de contradiccions, no m'ha costat gaire imaginar-me'l. Em va agradar

especialment l'escena del garatge perquè en aquesta Mr Musculitos es va penedir del mal que volia fer al món. M'han agradat molt les escenografies de la cova i el garatge... I segur que anirem a *Jolibut y estos sitios*...

Alumnes de primer d'ESO: En l'escena de la discoteca ens ho vam passar genial, i la música va ser molt animada i els actors i actrius van estar radiants!. Al principi tothom tenia molta vergonya però després tothom es va animar i tots vam triomfar molt.

LA CRÍTICA OPINA

Cel mai bun va li actor pe scena la discoteca, o experienta perfecta!

Robert- Ukraïnian festival cinema

このビデオはとても素晴らしいですね！

«Ein tollen Stück, wo wir die Wichtigkeit und Kraft der Freundschaft sehen kann.

Sehr guten Beispiel für Uns alle. Freundschaft kann über alles gewinnen. Was noch sagen?...

Geht alle jetzt diesen wunderbaren Stück zu sehen! Und Ihr wird gleich verstehen warum es den Berlin-Schauspiel Preis gewonnen hatt».

Der Vorstand des «Real Berlin-Schauspiel»

AGRAIMENTS

Produccions Cinematogràfiques *El Cièrvole* vol agrair la col·laboració i el suport de moltes persones que han ajudat a fer realitat el curtmetratge *Infinít final feliç* :

A l'Albert Ontañón pel dibuix del cièrvole, al David Mestres pels retocs en la targeta de presentació de la productora, a la Teresa Masjoan per deixar-nos el seu cavall Kalim, a en Pep Banet i als maristes de Llinars per cedir-nos les seves instal·lacions, a l'Elisabet, la Montse i la Lourdes pels càterings durant el rodatge del curtmetratge, al Saibo i al Marc per la confecció de l'escenografia de la cova, al Joan, la Laura, l'Anna i la Gemma per la seva col·laboració en el disseny i confecció d'escenografies, a l'Eli pel disseny i assaig de la coreografia del ball final, al David Riera pel disseny i confecció de la invitació, al Carles Gabarrella pel disseny del cartell, a l'Orland per cedir la disfressa de mag Uri, a la Maria per les correccions dels textos, als pares i mares dels actors i actrius per la seva col·laboració i paciència, al grup de professors i tutores de primer d'ESO pel seu treball durant el curs i a tota l'Escola Pia de Granollers pel seu suport general.

I un agraïment especial a aquelles persones que han dedicat part del seu temps de treball al grup de joves actors i actrius i han compartit amb ells els seus coneixements:

Als professionals de l'ESCAC que ens van iniciar en el món del cinema, als germans Castells-Planas de Cardedeu que ens van explicar moltes coses sobre decorats i ens van ajudar i aconsellar en aspectes relacionats amb l'escenografia del curtmetratge, al Frankie pels seus consells i treball amb el grup, a la Dolors que ens va ajudar i aconsellar en el disseny i confecció del vestuari, i al Rafael i els seus alumnes de segon de pedagogia musical que ens van explicar les relacions entre música i imatges i ens van ajudar en la tria de les músiques pel curtmetratge.

L'EQUIP DE MEDIATECARIS

Comença un nou curs i, com gairebé sempre, tenim cares noves a l'equip de mediatecaris. Enguany som un total de 4 persones les que us atenem tant a la biblioteca (edifici de primària) com a la mediateca (edifici de secundària).

La Maria Piedra és nova i s'encarrega de la biblioteca de primària, cada dia de 3 a 7 de la tarda. La Pilar Jarque, que és a l'equip des del curs passat, supervisa la seva feina i col·labora amb ella algunes hores, mentre que la resta d'hores les dedica a la mediateca. Ja que parlem de mediateca, la Pilar Sanchez i en Lluís Baella són les altres dues persones que també hi podeu trobar.

Recordem que tant la biblioteca com la mediateca es poden utilitzar amb professor durant l'horari escolar.

L'horari extraescolar és:

- Biblioteca: de dilluns a divendres, de 5 a 7 de la tarda.
- Mediateca: de dilluns a divendres, de 5 a 7 de la tarda i la tarda de dimecres de 3 a 7.

BIBLIOTECA DE PRIMARIA

Hola a tots!

L'equip de mediatecaris de l'escola està molt content de tornar-vos a veure per la biblioteca. Esperem que aquest nou curs torneu a utilitzar la biblioteca i l'aprofiteu al màxim: recomanació de llibres, préstec de documents, sala de lectura... Com a bibliotecaris ens encantaria que fos un espai on gaudíssiu moltíssim amb la lectura.

Aquest curs, a més, tenim bibliotecària nova, la Maria Piedra. Segur que molts de vosaltres ja la coneixeu. La trobareu a la biblioteca totes les tardes.

REFORMES

Si ja has anat a la mediateca segur que has pensat: QUIN CANVI! Oi que sí? Resulta que aquest estiu s'han fet obres importants. El més significatiu ha estat el canvi d'ubicació dels ordinadors. Ja sabeu que a la mediateca hi trobem 3 zones molt diferenciades: el claustre, la zona dels llibres i la zona dels ordinadors. Doncs bé, el que

abans era la zona de les enciclopèdies ha passat a ser una aula TIC amb 15 ordinadors nous de pantalla plana, escàner, armaris amb vídeos i DVD, CD, etc. El que abans era la zona dels ordinadors ara ha passat a ser la zona dels llibres i el claustre s'ha reduït lleugerament perquè una part s'ha inclòs en l'aula TIC que comentàvem abans.

En tot cas esperem que els canvis siguin per donar-vos un servei millor i els usuaris en sortiu beneficiats.

REUTILITZACIÓ DE LLIBRES

Des del 17 de juliol passat, l'escola compta amb una subvenció per a la compra de llibres de text dins el Programa Cooperatiu per al Foment de la Reutilització de Llibres de Text i Material Didàctic Complementari. Amb aquesta iniciativa s'intenta reduir una mica el cost que suposa a les famílies la compra dels llibres de text.

Des de la mediateca participem en la reutilització facilitant, cada inici de curs, les lectures obligatòries que llegiran els alumnes i que formen part del mencionat programa de reutilització. A final de curs es tornaran a recollir aquests llibres perquè nous alumnes els aprofitin els cursos propers.

Els llibres reutilitzats són tant de primària com de secundària. Alguns dels títols en qüestió (fins a gairebé 30) són:

- Lectures 2. Projecte Tramp.
- Diccionari de primària.
- Cuentos para todo el año.
- L'espasa de Galerna.
- Robin Hood.

QUE PODEM FER SI...?

Aquesta frase ofereix molts possibles finals.

En aquesta secció intentarem respondre qüestions que us poden preocupar al llarg de la vida acadèmica dels vostres fills.

Un dels mitjans amb els que compta l'escola per aconseguir-ho és l'equip psicopedagògic.

Aquest equip treballa la diversitat a partir de diferents metodologies que es poden aplicar a les aules, com ara intervencions didàctiques, organització del treball... Volem facilitar l'aprenentatge dels nostres alumnes i contribuir en el seu creixement personal.

L'equip psicopedagògic té com a objectius, diagnosticar, assessorar, fer el seguiment i intervenir amb els alumnes que, amb o sense dictamen, puguin tenir dificultats que condicionin el seu rendiment acadèmic i d'adaptació a l'escola, ja sigui temporals o permanents.

L'equip s'encarrega d'assessorar als mestres/professors i fer un seguiment d'alumnes o grups classe amb dificultats, així com assessorar i orientar a les famílies que així ho demanin.

La nostra actuació consisteix en:

- Diagnosticar possibles problemàtiques.
- La coordinació amb professionals dels serveis externs (Serveis Socials de la comarca, UEC, EAP, CSMIJ, psicòlegs, psiquiatres, logopedes, Hospital de Dia, Hospital de Sant Joan de Déu, Centres oberts...) que intervenen en el procés educatiu dels alumnes de la nostra escola.
- Mantenir reunions amb l'equip docent: seguiment, coordinació, planificació de recursos, assessorament i intervenció.
- A demanda dels tutors/es, fer observacions i intervencions puntuals a les aules.
- Intervenir en les adequacions del currículum, treballar amb alumnes amb dificultats i fer el seguiment de totes

les assignatures preveient les adaptacions que calgui fer.

- Vetllar pel compliment del Pla d'Acollida.
- Intervenció en la resolució de conflictes.
- Elaboració de plans per atendre la diversitat a l'aula.
- Col·laborar en la formació de nous grups classe.
- Fer el seguiment dels alumnes nous que arriben a l'escola.
- Detecció i reeducació de dificultats en la parla dels infants que puguin influir en l'aprenentatge de la lecto-escritura (logopèdia).
- Correcció i anàlisi de proves psicopedagògiques dels alumnes nous a l'escola, i traspàs d'aquesta informació als tutors de grup corresponents.
- Organització de grups dins l'escola on s'atenen les dificultats d'aprenentatge d'alumnes (grups de tècniques d'estudi, GR, Projecte Fènix, USEE) i la coordinació amb els professionals que intervenen en aquests grups.
- Orientació acadèmica, professional i personal als alumnes d'ESO i Batxillerat.
- La coordinació amb els professionals que desenvolupen projectes dins l'escola (Projecte escola-salut).

Per tant, treballem:

- Potenciant l'afecte i la confiança en un mateix i en els altres.
- Ajudant a avançar segons les capacitats pròpies.
- Valorant els progressos.
- En un clima d'estimulació.
- Sensibilitzant a tota la comunitat educativa.

Departament psicopedagògic

Doncs, sí: hi hem arribat sense saber massa com ni per què. En tot cas, pensant-hi ara, fent camí curs rera curs, assumint amb joia i responsabilitat la nostra tasca d'escola a Granollers, ciutat amb la que ens sentim absolutament integrats.

I és que -ves per on- enguany commemorarem el 75è aniversari de l'arribada d'aquells "Padres" escolapis que s'instauraren a la nostra ciutat i obriren una petita escola ben a prop de l'església parroquial. De fet, l'indret és difícilment identificable a partir dels canvis urbanístics que ha sofert notablement el lloc.

I és que el temps passa i, amb ell, inexhauriblement i impecable, els llocs, els fets, els llibres, els quaderns...i, fins i tot, quina llàstima!, les persones.

I és que per més que hi vulguis posar front, intentant parar el rellotge del temps, aquest segueix l'impuls d'un camí traçat per la pròpia vida i no et deixa parar el que tant voldríem: la pròpia vida. En tot cas, ens permet fer una parada en el camí, de tant en tant, i fer present el que ja és esgotat.

I és que, possiblement sigui aquest curs que hem iniciat amb noves embranzides, com sempre, el moment idoni de fer una parada i reviuire tot allò que el temps se'ns endugué, però que no volem oblidar per sempre. És ben cert que 75 anys aplanen parets, esmicolen fulls, canvien costums..., però si són d'escola, fan créixer les persones, les integren a la vida, els transmet tradició, llengua, ciència... I va tramant la història de l'home en aquest món. I si aquest fet s'ha esdevingut al llarg de 75 anys, cal fer una parada en el camí i donar una bona ullada al trajecte escolapi a Granollers, oi?

I és que qui us fa cinc cèntims de lletra en aquestes senzilles, però sentides paraules, pren consciència d'on ha arribat i com agraeix a l'Escola Pia l'oportunitat que li dona en poder col·laborar en la tasca educativa que durant 75 anys -no m'escota recordar-los- ha lliurat a la nostra volguda ciutat.

I és que qui escriu aquestes maldestres paraules ha tingut la immensa fortuna de conèixer 43 dels 75 anys d'història escolàpia a Granollers. I me'n sento cofoi i orgullós, caram!

I és que si és cert -i ho deu ésser per tradició- que 25 fan argent, que 50 valen or i 75 llueixen platí, cal donar brillantor a tanta història.

I és que deu ésser que fer història encara té una certa vàlua. Fer anys encara té un sentit moral i estimat, més enllà d'un interès materialista. La veu de l'experiència és, sovint, rebost de saviesa i seny. Saben tant els nostres avis i àvies per l'experiència de vida com pels estudis que feren amb cap, poca o més oportunitat. I, personalment, crec que ara tenim una bona oportunitat de fer justa memòria històrica,

desempolsinar persones i fets que han filat, curs rera curs, aquesta nostra estimada Escola Pia.

I és que -sabeu?- mentre enfilo aquestes paraules recordo amb enyor el P. Miquel, el P. Sagalés, el Llorenç, la Conxita, el P. Bisbal, el Joan, aquella classe en què hi havia el Lluís, el Ferran, la Gemma... i tants i tants més -massa ja no hi són entre nosaltres- a qui tenim l'obligació de fer memòria de platí. Elles i ells han estat els "culpables" d'heretar-nos aquesta nostra Escola Pia que hem sabut fer créixer amb el seu exemple i saviesa educativa. Cal recordar d'on venim i no perdre les arrels, si volem saber a on tenim un millor esdevenidor.

I és que recordo ara més que mai els 50 anys que vaig tenir la sort de compartir, commemorar i conèixer amb la comunitat educativa de llavors. Fèrem recordada festa i enfortíem llaços d'amistat i amor a l'escola. Ens sentíem més forts per un valuós passat reconegut i esperançats en un futur més agosarat i emprendor. I em sembla que fou ahir mateix de tot plegat...

I és que poder tornar a recordar i veure aquell pati de terra que tants esportistes formà, aquelles desnonades aules de parvulets de sostre baixet, aquell acuradíssim jardí del qual en tenia primmirada cura el Germà Simeón, els dormitoris dels interns, els cremallots de les estufes de petroli amb perfumada pesta, les pissarres sense esborradors perquè la humitat ja se'n feia càrrec de netejar, alumnes de bata escolàpia, olors de classe de "llavors", enciclopèdies d'Història Sagrada, d'Urbanitat i "Aseo", i... un xic de tot i poc de molt, aquella Avinguda de Sant Esteve feta de fang divertit de trepitjar quan plovia, l'aula anomenada "peça" de silenciós estudi, el sovintejat rosari amb Catecisme inclòs, la missa del diumenge amb segell a la mà justificatiu el dilluns de llur assistència, les rutinàries taules de multiplicar cantades aquí i allà, els acurats quaderns de lletra gòtica feta a mà... i tant i tant més que fóra bo recordar i valorar.

I és que dec ser un nostàlgic del passat perquè em sento il·lusionat en un futur que encara tinc a les mans.

I és que, sabeu?, 75 anys pesen amb pes de platí. I jo no voldria pas que romanguessin en el passat, oblidats i desconeguts. Si fos així, no prendríem pas consciència autèntica de qui som i el que som: una escola arrelada a una ciutat a la que estimem i volem. Granollers té veu escolàpia en qualsevol indret a on vagis. I és que la nostra Escola Pia és granollerina, també.

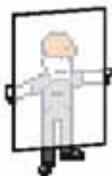
Apa, doncs, fem festa grossa! Tots hi estem convidats. És l'hora de donar-nos les mans, compartir les nostres experiències, refer velles històries, anècdotes, imatges passades i seguir fent Escola Pia visionant un millor esdevenidor, encara. Tenim la sàvia experiència de 75 anys i una ferma voluntat del després.

Josep-Enric

TANCAL

carpintería de aluminio

20 años de experiencia en trabajos particulares y grandes obras

VENTANAS CORREDERAS · PRACTICABLES · GALERIAS
MAMPARAS · REJAS · MALLORQUINAS · MOSQUITERAS
ALUMINIO ROTURA TERMICA · PERSIANAS · VIDRIOS DE
SEGURIDAD · VIDRIOS CAMARA · TOLDOS · PARQUETS
PUERTAS DE INTERIOR · REFORMAS INTEGRALES

TANCAL

carpintería de aluminio

FABRICA:

LES FRANQUESES DEL VALLES Mas Pujol, 45 nave 7 · Pol. Ind. Sector V · Tel 93 840 02 38

EXPOSICION:

GRANOLLERS

Rbla. Josep Tarradellas, 3 local 5
(detrás estación autobuses Sagalés)
Tel 93 879 51 15
E-mail: granollers@tancal.es

LA GARRIGA

Calabria, 68 - 70
(ctra. antigua Vic)
Tel/Fax 93 871 92 92
E-mail: lagarriga@tancal.es

VILASSAR DE MAR

Sant Jaume, 25 local 1
(frente estación Renfe)

LLAMENOS, PASAMOS A TOMAR MEDIDAS Y LE HACEMOS EL PRESUPUESTO SIN COMPROMISO.